

*majd kézből néhány remegő premier plánt.
A szürke, szűrős szagú test kerek kocsin
feküdt a keskeny, téglalap alakú helyiségben,
neonlámpák alatt, amelyek sercegeve hunyorogtak.
A babaarcú boncmester a hátam mögött állt,
unottan figyelte ténykedésemet egy barna
papírral letakart koporsó mellett. Rágózott.*

*Apám lábán fehér zokni volt.
Látszott a varrás nyoma is,
maga készítette, szemüvegben,
fekete cérnával, még akkor,
amikor azt gondolta, hogy az orvosok,
valami csoda folytán, megmentik
az életét. Furcsa, de ott,
a hullaházban nem apám halála
szomorított el, hanem a felismerés,
hogy a zoknistoppolás pillanatát,
a mosolyt apám arcán,
néhány nappal karácsony előtt
elmulasztottam megörökíteni.*

MARKÓ BÉLA

*Ölben ülő nap**

Aba-Novák Vilmos: *Csángó család III*,
1936, tempera, furnérlemez, 99,5x131 cm,
Antal-Lusztig-gyűjtemény, Debrecen

*A kékre mázolt falra, mint az égre,
árnyékot vet a száradó ruha,
s nyilván a kisgyerek a ház ura,
ha minden tárgyra rávetül a fénye*

*az ölben ülő napnak, szaggatott
beszédük arra jó, hogy megpihennek,
akár az Isten, és talán kimennek
mindjárt, vagy már soha, mert ablakot*

*A szövegek a debreceni MODEM Modern és Kortárs Művészeti Központ *GÉM/GAMEkapocs – Művek az Antal-Lusztig-gyűjteményből képzőművészeti, irodalmi és zenei párbuzamokkal és reflexiókkal* című kiállításra készültek, amely 2016. június 4. és december 31. között tekinthető meg.

*s ajtót se nyit a festő, úgyis itt van,
ami nekik kell, benti álmaikban,
egy csésze tej s egy megszegett kenyér,*

*régóta elfér házukban hazájuk,
színes festékfoltok rakódnak rájuk,
s a világ kint csak fekete-fehér.*

Élő arc

Szervátiusz Jenő: *Férfifej*, 1936,
festett gyertyánfa, 38x19,5x20 cm,
Antal-Lusztig-gyűjtemény, Debrecen

*Közbély, hogy minden fában rejtezik
egy élő arc, csak tudni kell belőle
kifejteni, hogy közben meg ne ölje
művét a szobrász, aki terveit*

*vagy álmait, úgymond, valóra váltja,
pedig dehogy, hiszen csak arra jó
a véső, hogy mi nem odavaló,
eltávolítsa, s később, mint a baba,*

*a napvilágon magasba emelje,
s így nézzen föl a lucskos férfifejre,
amely császármetszéssel kiszakadt,*

*vagyis kivágták, biztos kézzel, épen,
s ugyanúgy fénylik most is a szemében
a születés utáni pillanatot.*

